

33) Andragende fra 36 Fiskere ved Bregvær og Midfkov, saalydende:

„Da Erfaringen har viist, at Fiskeriet i Odense Fjord siden Halebundsfløbevaadets Anvendelse er i stadigt Aftagende i sin Helhed Aar for Aar, og at enkelte Sorter Fisk, som f. Ex. Makrelen, næsten er helt forsvunden, og Halefiskeriet indskrænker sig til langt under Halvdelen, ligesom vi ogsaa ofte tage Skade paa saavel staaende som faste Redstaber, baade ved Overtøiling og Overtøving af Halekvaerne (hvilket om fornødent kan bevises), saa henvende vi undertegnede Fiskere af Odense Fjord os underdanigst til det høie Folkething, hvorved vi bede det virke hen til, at denne efter vor Formening fordærlige Fiskerimaade med nævnte Baad maa blive forbuden til mindst $\frac{1}{2}$ Mil fra Land og udelukkende holdes borte fra Fjorde og Vigge. Ellige ønske vi ogsaa gjerne, at der kunde blive Bestemmelse for, at Lodsseierne ikke skulde eller kunde lægge nogen Hindring i veien for Fiskeriet, naar Vedkommende ellers ikke tager Skade paa sin Eiendomsret, da det maa anses for særlig at komme de mindre og ubemidlede Fiskere tilgode.

Bregvær og Midfkov, den 19de Januar 1882.“

34) Andragende fra 19 Fiskere paa Femø, saalydende:

„I Anledning af en til det høie Thing formentlig allerede indkommen Adresse, hvori der udtales Tilslutning til D'Err. Folkethingsmænd Alberts, Leths og B. Christensens Udtalelser under Fiskerilovens første Behandling, tillade vi undertegnede 19 Fiskere paa Femø, Fejø Birk, os at fremkomme for det høie Thing med Andragende om, at de Paragrafer i Fiskerilovforslaget, navnlig § 37, hvori der nedlægges Forbud imod Baadfiskeri i Fjorde, Vigge og lignende Indfæringer fra Havet, maa blive bibeholdt.

Udledes bortset fra den Skade, Baadfiskeriet forarsager paa alle andre Redstaber, der enten helt bortslæbes eller tilbørlig ramponeres, udtale vi som vor Overbevisning, at dersom der ikke nedlægges Forbud imod Baadfiskeri i vore Fjorde og mindre Farvande, da vil Fiskebestanden i disse ophøre, idet Baad ere af en saa intensv skadelig Beskaffenhed, at de ødelægge Bunden med den derpaa værende Plantevæxt, der skal tjene til Ophold og Næring saavel for Fisken som for den vigtige Fiskeyngel, af hvilken Baadene tillige opfiske og ødelægge større Mængder.

Vor Overbevisning grunder sig paa vor egen Erfaring med Hensyn til Fiskebestanden. Malen og Korfken ere aftagne, baade i Størrelse som i Antal, mindst det Halve af, hvad her tidligere har været. Flynderen er næsten aldeles forsvunden og Silben samt Hornfisken, som i Almindelighed forekomme her, ere ogsaa tagne stærkt af.

Vi nære ingen Tvivl om, at Baadfiskeriet om nogle Aar vil ophøre af sig selv som et ulønrende Arbejde, men det Samme vil da være Tilfældet med alt det øvrige Fjordfiskeri, hvilket er saa meget mere beklageligt, som det har viist sig, at Fiskeriet ved en fornødig Brug er en rig Kilde til Erhverv for mange Familier.

Det er saa langt fra vor Mening ved nærværende Andragende at ville virke for Indskrænkning i den fri Ret til at drive Fiskeri, kun formene vi at turde haabe paa det høie Folkethings Velvillie og Bistand saaledes, at der nedlægges Forbud imod skadelige for Fiskebestanden ødelæggende Redstaber, hvorimod saadanne, som fra ældre Tid — der med de i de senere Aar indførte Forbedringer have viist sig godt lønnende for Brugerne uden at virke forstyrrende paa de bestaaende Forhold eller Fiskeribestanden i det Hele — frit kunne benyttes.“

35) Andragende fra 66 Fiskere ved Ulvesund, saalydende:

„Da den høie Regjering atter i denne Samling har indbragt Fiskeriloven til Behandling i Folkethinget i omtrent samme Stikelse som forhen, med Forbud imod Brugten af saa mange af vore hidtilværende Redstaber eller idetmindste en meget betydelig Indskrænkning i Brugten af samme, udtale vi Følgende:

Da vi Fiskere her ved Ulvesund ikke kunne indse Nødvendigheden af førnævnte Indskrænkning og tidligere ved et Andragende til det høie Folkething have udtalt os derom, ville vi atter iaar ved en Henvendelse til Thinget udtale, at vi paa ingen Maade ved Brugten af hidtilværende Redstaber (Gaandvaad og Drivvaad) have bemærket nogen Formindskelse i Fiske-mængden, tværtimod har her i Ulvesund i Aaret 1881 været en saadan Rigdom paa Fisk, at